

Dosarul nr.2ra-1111/20

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : R. Berdilo)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : L. Bulhac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎN C H E I E R E

9 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia împotriva lui Golburean Pavel cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 20 mai 2020 prin care s-a admis apelul declarat Golburean Pavel și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 octombrie 2019

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2018, Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia s-au adresat în instanță cu cererea de chemare în judecată împotriva lui Golburean Pavel, concretizată pe parcurs, cu privire la constatarea încălcării dreptului de a nu fi supuși tratamentelor degradante, încasarea sumei 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe și suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul Străisteanu Natalia și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 172,40 lei.

În motivarea acțiunii, au relatat că, la 27 august 2018, ora 17:54, Golburean Pavel a intrat cu un câine fără lasă și botniță pe teritoriul terasei de vară "Inima Codrului", din parcul "La Izvor", mun. Chișinău unde Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia activează în calitate de administratori.

La observațiile făcute, precum că este interzisă intrarea și aflarea animalelor pe teritoriul terasei, pârâtul a refuzat să se conformeze, specificând că cunoaște unde se poate și unde nu se poate intra cu câinele, a devenit foarte agresiv, a început să strige și să înjure cu cuvinte necenzurate, i-a amenințat cu răfuială fizică, i-a agresat și a încercat să-i lovească.

Astfel, au apelat la serviciul operativ de poliție 112, care s-a prezentat la fața locului, a documentat cazul și a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04399906 din 3 septembrie 2018, în privința lui Golburean Pavel, în conformitate cu prevederile art.69, 354 Cod Contravențional, cu aplicarea amenzii, specificând că prin ordonanța agentului constatator din 3 septembrie 2018, au fost recunoscuți în calitate de

victime.

Pârâtul a recunoscut fapta ilegală comisă, însă a refuzat repararea prejudiciului material și moral cauzat.

Reclamanții au indicat că, în rezultatul acțiunilor ilegale comise de Pavel Golburean, au fost supuși la tratamente degradante, fiind umiliți și înjosiți într-un loc public în prezența mai multor persoane, au avut suferințe psihice, manifestate prin sentimentul de anxietate, stres, neliniște, perturbare, disconfort și retrăire, imposibilitatea savurării modului obișnuit de trai, sentimente de incapacitate de a se bucura în modul convenit de garanțiile prescrise de lege, sentimente de frustrare, nedreptate, nervi, griji și afectare sufletească.

Ca urmare, reclamanții consideră că, Golburean Pavel urmează să repare prejudiciul moral suporta din cauza acțiunilor ultimului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 31 octombrie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral.

S-a încasat de la Golburean Pavel în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Golburean Pavel în beneficiul Nataliei Străisteanu suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Golburean Pavel în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe suma de 608,40 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru taxa de stat achitată și pentru citarea prin telegramă și Monitorul Oficial al pârâtului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 2 decembrie 2019, avocatul Cazacu Veaceslav acționând în interesele lui Golburean Pavel a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 31 octombrie 2019, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2020 s-a admis apelul declarat de Golburean Pavel.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 31 octombrie 2019, micșorând suma încasată cu titlu de prejudiciu moral pentru Străisteanu Gheorghe de la 2000 (două mii) lei până la 1000 (o mie) lei, și pentru Străisteanu Natalia de la 3000 (trei mii) lei până la 1000 (o mie) lei.

În rest, hotărârea primei instanțe, în partea prin care s-a dispus compensarea cheltuielilor de judecată, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că, drept temei pentru înaintarea acțiuni și respectiv drept probe pentru solicitarea prejudiciului moral, au servit acțiunile săvârșite de Golburean Pavel în localul administrat de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia în ziua de 27 august 2018, documentate prin procesele-verbale cu privire la contravenție/audiere a contravenientului din 03 septembrie 2018, ordonanțele din aceeași dată cu privire la recunoașterea persoanelor în calitate de persoane vătămate, dar și actele de constatare din 27 august 2018.

Instanța a considerat întrunite condițiile legale pentru obligarea lui Golburean Pavel, să compenseze prejudicial moral lui Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, în urma faptelor sale.

Totodată, instanța de apel a reținut că, Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia s-au limitat la caracterizarea generală a dreptului lor privind compensarea prejudiciului

moral în urma acțiunilor lui Golburean Pavel, fără a fi demonstrate injuriile, tentativele de aplicare a violenței și alte acțiuni delictive din partea pârâtului.

Conflictul iscat dintre Golburean Pavel și Străisteanu Gheorghe, Străisteanu Natalia, s-a limitat la niște discuții pe ton ridicat de voce într-un loc public în prezența mai multor persoane, fapt recunoscut de părți și consemnat de organele de forță.

Astfel, suma de 1000 lei pentru fiecare reclamant este de natură să le aducă satisfacție echitabilă persoanelor lezate în drepturile lor nepatrimoniale.

Sumele de 2000 de lei și respectiv 3000 de lei, în lipsa a cărorva probe concludente și pertinente privind întinderea prejudiciului moral cu referire la fiecare persoană aparte, instanța le-a considerat eronate, în urma contravenției a lui Golburean Pavel din 27 august 2018.

La 4 iunie 2020, Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2020, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău sediul Centru din 31 octombrie 2019.

Recurenții și-au întemeiat în drept cererea de recurs în temeiul art. 432, alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că, nu sunt de acord cu soluția instanței de apel. Afirmările instanței de apel precum că, sumele încasate de prima instanță cu titlu de prejudiciu moral, sunt eronate.

Instanța de apel intenționat a ignorat toate probele, prevederile legislației în vigoare, recomandările Curții Supreme și a Curții Europene.

În opinia recurentului instanța de apel nu a examinat corect pricina și nu a dat o apreciere justă probelor administrate în cadrul judecării cauzei în fond, iar decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte și aplicarea eronată a normelor de drept.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 mai 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 4 iunie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 7 iulie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, însă corespondența a fost returnată instanței cu mențiunea nereclamat (f.d. 150).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Străisteanu Gheorghe și Străisteanu Natalia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru